

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sancti Bonaventurae Episcopi Cardinalis Albanensis,
Seraph. Doctoris Ecclesiae, Speculum Disciplinae, Et
Profectus Religiosorum: Libelli ad pietatem vtilissimi**

**Bernardus <de Bessa>
Bonaventura <Heiliger>**

Antverpiæ, 1591

De patientia. Cap. XXXVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53148](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53148)

288 S. BONAVENTURAE
conformat, & altus nihil alium sapit, & glorio-
sus nihil de gloria sibi attribuit, sed totum
refundit ei à quo habet unde gloriosus vide-
tur; hic est humilis non cogente necessitate,
sed veritatis charitate.

De patientia.

CAP. XXXIII.

Ex charitate & humilitate nascitur virtus
patientiae: hæc ordinat nos ad fruitionem
summæ pacis. Nihil enim pati molestiæ, est
pacem habere: quod fit duobus modis, scilicet
aut nullam molestiam sentiendo, quod erit
tantum in patria: aut molestias molestè non
ferendo, quod est magnanimorum etiam in
via; & hæc est patientia. Magnanimus enim
est qui ad vniuersa sustinenda patiens est, qui
nullis passionibus perturbatur. Patientia est
æternæ gloriæ respectu, voluntaria & insupe-
rabilis perpeffio laborum. Patientia alia est si-
mulationis, alia necessitatis, alia virtutis. Si-
mulationis est, quando aut pro humana gloria
aliquis patientem se in aduersis ostendit, aut
cùm interim dissimulat iniuriam quam pati-
tur, vt in aliud tempus oportunum differat
vltionem. Gregorius: Qui mala proximi ita
tolerat, vt tamen intrinsecus doleat, & tempus
retributionis exquirat, patientiam non exhi-
bet, sed ostēdit.] Patientia necessitatis est, cùm
aliquis ideo aduersa vlcisci non præsumit, quia
non potest, vel non audet, timens sibi maius
ex hoc imminere dispēdium, vel commodum
deperire: vt serui à dominis verberati, vel pau-
peres à diuitibus obiurgati, vel discipuli à ma-
gistris castigati. Patientia virtutis est, de qua
beatus Augustinus ait in libro de patientia:
Patientia est, qua mala æquo animo toleramur:]
hoc

Magnani-
mus.

Patientia
quid &
quosuplex

Flou. 35.
in Euang.
in med.

Aug. to. 4.
li. de paciē.
cap. 2.

hoc est, sine perturbatione tristitiæ. Prima virtuosa est, & meretur supplicium: secunda cauta, & euadit temporale dispendium: tertia virtuosa, & meretur gratiam in præsentibus, & gloriam in futuro.

De probatione patientiæ.

CAP. XXXV.

OMNIS passio aut est ex eo quod negantur, vel auferuntur nobis concupita & amata: aut quod inferuntur & intentantur nobis odio habita & nociua, quæ possumus diuidere in quinque, in quibus patientia discernitur vel probatur. Primum est, corporis læsio: secundum, temporalis penuria substantiæ: tertium, detrimentum honoris: quartum, carorum offensio vel subtractio: quintum, tranquillitatis mentis quæcunq; perturbatio. Istud tamen omnia priora sub se cõtinet, licet etiam per se singulariter aliquoties valeat discerni, & sine aliis reperiri, vt sublata aliqua lætitia vel consolatione minus vtili vel nociua. verbi gratia: Vt cum propter pluuiam vel aliam innoxiam causam nõ possumus spatiari, vel alios conceptus animi perficere pro libitu. Cum autem turbamur pro defectu iustitiæ, vel nocumento salutis æternæ, hæc turbatio non est impatientiæ deputanda, sed zelo iustitiæ & virtutis, nisi sit immoderata vel indiscreta. Vnde ad Corinth. Tristitia quæ est secundum Deum, pœnitentiæ in salutem stabilem operatur, &c. Patientia directe opponitur vitio iræ, sicut charitas Dei opponitur acediæ, & charitas proximi inuidiæ, humilitas superbiæ. Sicut autem iræ vitium hominem stultum, & furioso similem reddit, iuxta illud Iob: Virum stultum interficit iracundia: ita patientiæ virtus sapientem

Passio vna de nascatur.

2. Cor. 7. 26

Iob 5. 2
Patientia sapientem virum ostendit.

T
tem